

sann konstprodukt. Tvärtom utgör det sköna i konsten Normen förbedommandet af Naturskönheten. Derföre bör all naturmålning vara ett Idealiserande af densamma; d. ä. det naturliga, såsom endast utgörande det ena Momentet af den Identitet, som utgör det Sköna, bör det andliga elementet uppsökas. Här af äfven Idyllens underordnade Röl och Tragicens Suppremat i Poesin.

Med Åskådningen af det Höga (Imposanta) är förhållandet detsamma som med den af det Sköna. Skillnaden är: att här motsatsen är potenserad till sin höjd, utan att i Objectet vara bragt till enhet, men hos det åskådande Subjectet åstadkommer det Höga denna Identitet, emedan all motsatts i sin ytterlighet är Identisk.

10

138 F. CYGNAEUS — J. V. SNELLMAN I.IX 1833
HUB, JVS handskriftssamling

Gode Broder Snällman!

Härmed sänder jag till din disposition hvar fyrk, som Kronan denna gång bestått, och får således, enligt hvad skalden så skönt quäder, den återstående delen af termin, lefva i mina mödors minne, hvilket sannerligen i längden blir en högst mager kost. Du, som sjelf varit ad bestias damnatus, vet likväl hvilken söt-sur känsla man erfar, då man kan vräka i halsen på dem dessa osvikeligen stillande massor — ehuru den sura smaken vill hålla längst ut, då man får njuta emedlertid af att suga, ej på deras, men på egna ramar.

20

Efter hvad jag kan förstå utgöres hela, Summan, som bör erläggas 416 Rub(el). 130 Rub(el) skola Dig, af en osynlig hand, ofördröjeligen tillställas, om jag ej helt och hållet bedragit mig på andarnas sympati.

30

Kronan på Ditt verk sätter Du, ifall Du, i mitt namn, förfärdigar anhållan till B(an)co Direct(euren) om lånet. sådana sysselsättningar kunna just vara goda påminnelser om att I ären människor, I båla Aristoteliker, som gån och drömmen om guld och gröna skogar, i den skugga, hvilken af Lycei kolossala lagrar kastas. När Du med heder fulländat detta Gladiators spel, hvarmed jag Dig besvärat, så kasta helst några rader på

Din
vän och broder
Fredr. Cygnaeus

40

Frhamn den 1:sta Septemb. 1833.

139 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 5.IX 1833
HUB, JVS handskriftssamling

Ållila den 15:te September 1833

Min Älskade Janne

Extra tillfellet med Hendric Pijonjus nu är så gynnade, så kan jag omöjligt underlåta att skriva, helst några rader till Dig, ehuru jag ännu ej hunnit få svar uppå mitt Sista brev. bästa Janne, huru har den långa promenaden bekommit Dig. jag är så jnkiet att få veta, om du nu är fullkomligt frisk igen, och gud gifve att Du sedan skulle få behålla hälsan.

50

Ach Janne jag vet ej varföre jag nu fått så ledsamt efter dig, Och äfven efter hemortten, — jag tencker Så ofta, om iag vore bevingad, huru ofta Skulle jag ej besöka Dig och äfven mina Goda venner på hemortten. men fåfengt en sådan öfvernaturlig Önskan och ett tomt Sverm.

10 Endast dett värkliga att få råka Eder vore outseiligt Liuft och engong hoppas iag om vi lefver att vi råkas och desto Störe är återseendets gledje efer en lång, åtskilnad. jag ämnade väl till att resa med Hindric, men Farbror och Faster tillet mig ej att fara förensom, Du enlitt Ditt löfte kommer efter mig. dessutom ligger Hindrick nu utij rödsoten, och fåse
ner Han blir så frisk, att han kan resa. Nu är den glada sommaren slut och med den våra Skönaste njutningar jag har haft rett trefvligt i sommar, och njutit bra mycket af sommaren, äfven har jag roat mig några gongor. när jag var i Uleå, så var, Carin Hindric och iag spaserandes till Pudas, vi hade rett roligt, där ibland de muntra mennjskor, och nu har Louvis Laurin varit här fyra weckår men nu far hun till Pudas igen tillbaks.

20 Jnttet har iag haft brev hemifrån så jag vet ej om Pappa är bortta ännu men till vinttren tror jag att han kommer hem. August, har jag ej hört vidare utaf än som dett Du skref, att han war i viborg gud vet när vi får träffa honom. Christjan får man ej mera tala om en gong och än mindre håppas att åter se här i lifvet Gud hjelpe honom som måste vara ibland vilt fremmande, och har ej en enda mennisia hvilken han kunde trygga sig till. Jag har nu ej någodt nytt att sega dig emedan man här i Frantzila hör så litet nyheter. Rödsoten är nu i gen mycket gengse Samt en annan Sjukdom som består i hufvudet och tillika med starka krampdragningar i lemmarne Farbror Snellman trodde dett vara en sleng af Coleran. helsa mina få bekantta Glöm ej Laura, men var Du Skälfv Ömmast hälsad af Din alltid Tillgifna,

Ann.,

30 P. S. I slutet af denna mån kommer ju August igen til Wiborg om du Skrifver då så helsa honom i från mig tusen falt adjeu,
Skrif besta Janne snart jag lengtar så att få brev af Dig. lefv vel.

140 J. V. SNELLMAN — F. CYGNÆUS 21.IX 1833
HUB, Coll. 41

40 H:fors Sept 21:sta 1833.

K(äre) B(roder)

Din Affair är ins Reine. Af utaf dig inbetalta 290 + 130 R(ube)l har jag till Banco-björns förnjöjande lemnat 419 R(ube)l 70 kop(ek), derunder inbegripen Ränta till den 16:de dennes, som framdeles blir en dies memorabilis i Din kalender. Stubbens Morbror tog med tacksamhet emot 3 R(ube)l. Kartan 40 kop(ek), gammal räkn(ing) 1 R(ubel) dertill lagda, faciunt 4—10 kop(ek) till framtida liquid. Ståhlberg påminner Dig om En Del af Fryxells Berättelser, och jag om Heerens Nya Statt:s Historie, hvilken, såsom
50 tredje Mans egendom, Du torde finna lägenheten att hitsända.

På snitt och inträde ser Du att mitt Bref åtminstone ej kan beskyllas för tysk ordrikhet och omskrifningar, i thy att här, af hvardedera slaget, endast finnas 2:ne exempel. Har Du väntat något annat, (***) Ditt. Nyheter, äro inga gängse, och talträngdhet är ej (***) mina fel, minst i närvarande stund. Sänder Du (***)der i annat ärende, än ärender, så kan Du vara